

описание. Тия украси били изпълнени съ сръдствата на цариградския императоръ Мануилъ Комиенъ (XII в.) и на йерусалимския кралъ Амалрихъ I. За съжаление, по-голѣма частъ отъ тия украси сж разрушени и само нѣколко огромни ангели, летящи въ небесата, образи на светии, църкви и цвѣтни украси ни даватъ приближителна идея за внушителната тържественостъ на изгледа въ миналото.

Най-важното мѣсто въ църквата е пещерата, гдето се родилъ Спасителътъ. Тя се намира въ сръдната частъ на храма, подъ нивото на пода. Пристѣпваме съ особенъ интересъ и трепетъ. Къмъ нея водятъ две вити стълби по 15 стѣпала. Самиятъ входъ долу е между две двойни колони съ сводъ надъ тѣхъ и на него звезда: тя напомня звездата, която се явила при рождението на Исуса. Напускайки полуосвѣтенитѣ простори на църквата, ние изведнажъ бѣхме облѣни отъ радостна свѣтлина, която се прѣскаше отъ пещерата. Влѣзохме и останахме смаяни отъ блѣсъка на украсата и неизразимата величественостъ на гледката. Пещерата е малка — 12 м. дълга, 5. широка и 3 м. висока. И на това малко мѣсто висятъ 53 златни и сребърни кандила, които горятъ вѣчно и разливатъ въ надпревара своето сияние върху най-сияната светиня. Подътъ и стенитѣ сж облѣчени съ скъпоценни мрамори; навсѣкжде сж окачени скъпи икони, и впечатлението е радостно и тържествено. Нѣкога тукъ е била хладна пещера, която служела за оборъ. Уморени отъ своето дълго пжтуване, Иосифъ и Мария се настанили въ нея, и върху слама и сѣно, далечъ отъ всѣки земенъ блѣсъкъ, се родилъ Христосъ. Каква божествена сждба! Да се родишъ въ ясли и да изречешъ най-висшия законъ на човѣчеството: *Обичайте се и си прощавайте!* Въ дъното на пещерата е мѣстото, гдето е роденъ Христосъ. То е отбелязано съ мраморна плоча, на която има сребъренъ кръгъ съ надписъ на латински: „Тукъ отъ Дева Мария